

December 9-én ismét képviselőket és szenátorokat választunk. A székelyudvarhelyiek két-két magyar képviselő- és szenátorjelölt közül választhatnak. A hármas képviselői választókerületben az RMDSZ-es **Antal István**, illetve az EMNP-s **Székely Kinga Réka** neve szerepel a szavazólapokon, míg a kettes számú szenátori körzetben

Verestóy Attila

az RMDSZ,

Zakariás Zoltán

pedig az EMNP jelöltje.

A kampány utolsó hetében mind a négy jelöltet megkerestük, hogy néhány kérdést tegyünk fel nekik, az eddigi, illetve jövőbeni tevékenységükkel, terveikkel kapcsolatosan. Igyekeztünk olyan kérdéseket megfogalmazni, amelyek a székelyföldi lakosságot érintik, érdeklik, amiről az utcán, kocsmában, magánbeszélgetésekben szó esik, és amiket az embereknek nincs lehetőségük feltenni. Minden jelöltnek öt kérdést tettünk fel, kérdésenként négy percük volt a válaszra.

Székely Kinga Rékával szerda délután beszélgettünk.

Hogyan fér össze a lelkeszi és a politikai hivatás?

Klasszikus kérdésre klasszikus választ adnék, és pedig Gandhi nagy idézetével. Aki azt mondja, hogy a lelkesz ne politizáljon, az nem tudja, hogy mi a vallás. Aki azt mondja, hogy a vallás és a politika az két külön világ, az nem tudja, hogy mi a vallás.

Már, amikor a lelkeszi pályára léptem – édesapám is lelkesz volt a kommunizmus alatt – világos volt, hogy a lelkesz egy olyan vezető egyéniség, aki a népért van, a népet szolgálja, csak nem a párttitkár küldte ki, hanem a Jóisten. A népszolgálatban benne van az is, hogy nem csak kimondottan a templomba járó népet kell szolgálni, hanem az egész közösséget.

A politikát úgy értelmezem, mint a közéletet, és nem különböző tisztségek állnak a szemem előtt, amikor erről beszélek, hanem a nép jóléte. Azt szeretném, ha a népnek jobb élete volna, és nem lehet különválasztani, hogy akkor most foglalkozzunk a lelkével, majd aztán a környezetével, hanem inkább egy holisztikus, átfogó megközelítésben gondolkodom.

Tizenhét évig foglalkoztam kimondottan a lelkükkel, természetesen volt más programunk is: iskolát, óvodát hoztunk létre, diákösztöndíjakat adtunk, nagytakarítást végeztünk a Homoród mentén. Úgy érzem, most itt az ideje, hogy kérjem az embereket, szavazzanak rám, bízzanak bennem. Én vagyok a lelkesz, aki felkéri önöket, hogy bízzanak bennem.

Lelkesíteni megy a parlamentbe, de kampánya során nem volt érzékelhető különösebb lelkesítés. Kampányvideóját például tegnap estig összesen 31-en nézték meg. Ha igazán fontosnak tartja azt, amiről beszél, akkor miért nem népszerűsíti minden lehetséges felületen?

Nem tudom honnan vette, hogy a parlamentbe lelkesíteni megyek. A parlamentbe nem lelkesíteni megyek. Amikor mondtam, akkor azt mondtam, hogy lelkesíteni akarom az embereket, a választópolgárokat, főként arra, hogy vegyék komolyan, higgyék el, hogy a négyévenkénti szavazás végtelenül komoly dolog. Higgyék el, hogy azzal az egy szavazattal változtatni tudnak. A parlamentben az igazságról szeretnék beszélni, a történelmi igazságról.

A középosztály megerősödése a célom. A társadalom akkor egészséges, ha minél szélesebb, és minél erősebb a középosztály. Olyan törvényeket szeretnék életbe léptetni, a többiekkel közösen kigondolni, amelyek megerősítik ezt, mert ez egy ilyen társadalmi igazságosság is lenne.

Mindig is voltak szegények, és mindig is voltak gazdagok, nem lehet, hogy tisztára homogén legyen a társaság, de nálunk az a baj, hogy nagyon sok szegény van, kevés gazdag és egy nagyon vékony középosztály. A törvényeimmel a társadalmi egyensúlyt szeretném létrehozni.

Inkább szociális kérdésekben szeretne törvényeket alkotni?

Nem lehet szerintem különválasztani, de majd rá kell bólintani valamilyen szakbizottságra. A szociális és a gazdasági helyzet nagyon is összefügg. Ha olyan adórendszer van, ami például segíti a kis- és középvállalkozásokat, akkor biztos vagyok benne, hogy például egy mesterember nem fog elszegényedni és nem fog szociális segílyt kérni, ha a munkája után magát és a családját fent tudja tartani.

De ha egy mesterembernek mindenféle engedélyekre van szüksége, ilyen-olyan adókat kell fizetnie, akkor neki nem éri meg úgymond hivatalosan működni, mert nem jön ki a jövedelme. Tehát mi lesz belőle? Ott fog állni a sorban és várja a szociális segílyt, ami megalázó számára, mert a munkája után fent tudná tartani a családját.

Ilyen dolgokkal akarok foglalkozni, és nem akarom különválasztani, hogy szociális, és gazdasági, mert összefügg. Természetesen, ahol szakértőbb emberek vannak, ott ők fogják ezt végezni, én pedig azt, ami nekem jut. Ez is az egyik életfilozófiám: nem csinálom meg, amit más is meg tud csinálni, amit más nem csinál meg, azt megcsinálom én.

Mennyire érzi vesztes játszmának az Antal Istvánnal való versenyt: mi az, amiben jobb nála, és mi az, amiben az RMDSZ-es politikus legyőzheti önt?

Nem érzem vesztes játszmának. Nekem ez most egy hatalmas nyereség. Nem vezettem a naplóban, hogy melyik nap, melyik órájában hány ember jött oda hozzám, hány ember, vagy asszony szorította meg a kezem, és hányan mondták, hogy ne féljek, menjek, és ne féljek, mert támogatnak. Abszolút nem látom én ezt vesztesnek.

Ma is, amikor adtuk a szórólapokat, megkérdezték, hogy mi az esély. Szerintem, ha egy szabad választás volna, akkor a Néppárt biztos nyerne, itt Udvarhelyszéken biztosan. Ebben nincsen semmi mágia, semmi különlegesség. 22 év egyeduralom után mindenhol változás kell. Ez egy természetes folyamat volna.

De nem szabad a választás, mert a hatalom a maga nagyon is hagyományos és klasszikus eszközeivel karmai között tartja az emberek azon részét, akik velük kapcsolatban van. Kezdve attól, hogy egy kultúrotthon december 10. után szabad, akkor kivehetjük, mehetünk bulizni. Addig nem adják ide.

Most mit csináljak? Kacagjam szembe őket? Mert tudom, hogy hazudnak. Lehetetlen, hogy reggel nyolctól este nyolcig minden órában legyen egy műsor. Lehetetlen, hogy most így karácsony előtt a kultúrházat feltörjék, és munkálatok alatt álljon. Szemenszedett hazugság.

Persze senkinek se szabad kimondania, hogy a polgármestereknek fentről kiadták, hogy ha nem úgy szavaz a nép, akkor nem folytatódik az út aszfaltozása, a szennyvízrendszer, az ivóvízhálózat. Ezért nem szabad a választás.

Nem várhatjuk el attól az embertől, aki mondjuk alkalmazott a polgármesteri hivatalnál, hogy most szálljon szembe a munkaadójával és csak az én kedvemért és az eszme kedvéért rúgassa ki magát.

A nők helyzetének a megváltoztatásával is kampányolt. Hogyan fogadták ezt az ön által meglátogatott nők? Mit és hogyan változtatna a jelenlegi állapotokon, például a középosztálybeli nők helyzetén?

A nők nagyon jól fogadták. Főleg azok, akik gyermeket nevelnek. Hatalmas feladat két éves kor után a gyereket is ellátni, munkába is járni. Nagyon kellemetlen, amikor a munkaadó nagyon merev, neki muszáj az a nyolc óra, neki muszáj később is ülni, ha valami olyan dolog van. Nem értik meg, hogy egy anya akkor tudná jól végezni a munkáját, és az anyaságával is foglalkozni tudna, ha nem azt a teljesítményt várnák tőle, mint egy függetlentől, vagy mint egy férfitől.

Azt mondtam a kampánybeszédemben, hogy rá kell vennünk a munkáltatókat, hogy ún. rugalmas munkaidőt adjanak. Részmunkaidőben dolgozhassanak az anyák, hogy ne kelljen a gyerekeiket hanyagolniuk, vagy ne vállaljanak gyereket, ha karriert akarnak. Nagyon jól fogadták természetesen.

Egy gyermeket legalább 14 éves koráig jó, hogyha az anyja közelről szemmel tart. Ugyanakkor ezt az adózásban is ezt kifejezésre kellene juttatni. Egy olyan asszonynak, akinek van végzettsége, és vannak gyerekei, ne kelljen olyan adót fizetnie, mint azoknak, akiknek nincsen, vagy nem akarnak.

A családot kellene megadóztatni, nem a személyt. Nem mindegy, hogy egy férfi és egy nő külön fizeti az adót, vagy egy családra osztják ezt ki.